

szolgál az 1929 évi vagyonadó alapjául. Megszüntette azonban a pénzügyminisztérium azt a lehetőséget, hogy ha a békebeli érték igazoltatott, úgy annak 50%-a volt a vagyonadó alapjául veendő. Amely háznak értéke az elmúlt évben így nem nyert megállapítást, annak értéke az 1929 évi kivetésnél, az 1928 év novemberi nyers házbérbjövedelem, illetve haszonérték 10—16-szorosában állapítandó meg. Ugyanígy állapítandó meg az ujonnan épült házak értéke is, amennyiben a tényleges építési költség nem ismeretes. A bérbekorlátozás alatt álló épületekből származó jövedelem megállapításánál pedig a nyers bérbjövedelemről az eddigi 20% helyett csak 15% tatarozási és karbantartási költség vonható le.

A rendelet egyébként tartalmazza a tőzsdén jegyzett értékpapiroknak, továbbá a devizáknak és valutáknak a vagyonadó alapjául veendő értékeit és a részvények után az 1928 évben kifizetett osztalékokat.

KÜLFÖLDI SZEMLE

Kereskedelmi kutató intézet létesült ezidén Kölnben. Az intézet feladata a kereskedelem tevékenységének összterületére kiterjedő kutatásban áll. Ide tartozik tehát az árubeszerzés, árukezelés, kereskedelmi üzemtan, a kockázati statisztika stb. A kutató intézet az általa felismert eredményeket az ismeretterjesztés minden eszközével fogja az érdekeltek körében propagálni. Lesz rendszeres folyóirata, lesznek időszaki hírközlései és lesznek tudományos kiadmányai. Az intézetnek alakulását és működését állam és község biztosítja morális és materiális támogatással.

Az alapításnak vezető gondolata az, hogy a kereskedelem egyenértékű faktor az ország termelésének és gazdasági felépítésének világában. Közérdekű kötelesség tehát nemcsak a kereskedelem zavartalan működésének köz- és magánjogi biztosítása, hanem emellett a kereskedelem fejlődésének és megerősödésének előmozdítása is azáltal, hogy a modern gazdasági tudomány elméleti és gyakorlati kutató eszközeivel felderítenek működési törvényei és gondoskodás történik a törvények gyakorlati következményeinek rendszeres figyelembevételéről.

A kényszeregyességi eljárás módosítását sürgeti a hamburgi kereskedelmi kamara egy a hamburgi szenátushoz benyújtott előterjesztésében. A módosítás különösen abban az irányban kívánatik, hogy csak arra érdemes, szükségbe jutott kereskedők részesüljenek a kényszeregyességi eljárás kedvezményében. Feltétlenül kizárandónak javasolja az előter-

jesztés azokat, akik oly cselekményeket követtek el, amelyek nem hozhatók összhangba a kereskedelmi bizalom iránti bizalommal. (Hitelszerzés helytelen, avagy szépitett mérlegekkel, a vagyoni leromlás passzivalása tisztességtelenséggel, avagy könnyelműséggel stb.) Hasonlóképpen kizárandók azok a kereskedők, akik az egyezségi eljárás megindítását nem kérték, noha az egyezségeen kívüli szanálás már lehetetlennek volt tekintendő. Az előterjesztésnek irányzata helyes és feltétlenül honorálandó. A kényszeregyesség nem arra való, hogy ezzel méltatlan kereskedők jutalmaztassanak tisztességtelen, avagy könnyelmű eljárásukért. Kiegészítendő lenne az elgondolás még azzal, hogy e nem határozott kritériumok fennforgása tekintetében ne bíróság döntsön, hanem oly forum, amely a kereskedelmi életnek és a gazdasági szabályoknak kellő alapos ismeretével rendelkezék.

A német ipar birodalmi szövetsége az érdekkörébe tartozó magángazdaságoknál adatokat gyűjtött a szerződési kötelezettségek betartásának vonatkozásában, amely adatgyűjtés során megállapítást nyert, hogy e téren a viszonyok Németországban is igen erősen romlottak. Az adatgyűjtésről beszámoló jelentés még tovább megy és a „fizetési szokások elvadulásáról“ beszél.

Különösen jellemzők azok az adatok, amelyek a fizetési terminusok be nem tartása esetén a késedelmi kamatok térítésének megtagadására vonatkoznak. Némelyik adós azzal védekezik, hogy adósaitól maga sem kap késedelmi kamatot, más esetekben megfizeti ugyan a késedelmi kamatot, de erős önkényes levonásokat eszközöl a főkeösszezből, isnét máskor az adós hitelezőjének a „gazdasági helyzet meg nem értését“ veti szemére, avagy a késedelmi kamatok időszerűtlenségéről, „elmúlt divatjáról“ beszél; vannak olyanok, akik fizetési terminus elmulasztása okából kamatok igénylését „nevetséges“nek mondják, sőt olyanok is, akik az üzleti összeköttetés megszakításával fenyegetődznek. A szövetség a viszonyok javulását *kondíciókartzellektől várja*. Ezek volnának hivatva megakadályozni, hogy a fizetésben késedelmes cégek a nagy versenyt többé-kevésbé tisztességesen kihasználják és egyik szállítót a másik ellen játszák ki.

A jelentés igen érdekes, mert mutatis mutandis a mi viszonyainkra is ráillik. E téma egyébként belekapcsolódik a preventív hitelvédelem általános tárgykörébe, amelynek vonatkozásában igen sürgős intézkedések volnának teendők (biztosítás, behajtási rendszer gyorsasága és biztonsága, külön kielégítési jogok megrostálása, stb.). Különösen ma, amikor a rendszeres főkeellátás hiánya a hitelezés terén mutatkozó bajokat még égetőbbekké teszi.